

Broj: **297/17**

Datum: **20.10.2017.godine**

**VLADA REPUBLIKE CRNE GORE
MINISTARSTVO SPORTA**

PODGORICA

Predmet : Primjedbe na nacrt Zakona o sportu

Odbojkaški savez Crne Gore podržava napore i namjere Ministarstva sporta iskazane kroz predloženi nacrt zakona o sportu. Koliko shvatamo namjera je da se uredi i unaprijedi zakonska regulativa koja reguliše oblast sporta na kvalitativno nov način. U predloženom nacrtu ima niz sjajnih stvari, koje ovaj Savez podržava i pruža punu podršku takvim rješenjima. Tu prvenstveno mislimo na jednu cijelu oblast iz predloženog nacrta (VII. Zdravstvena zaštita sportista kao i mnoge druge).

Ipak, prinudjeni smo ukazati da određene odredbe nacrta ne doprinose prethodno navedenoj namjeri (uređenje odnosa u sportu), već, naprotiv, mogu donijeti nove i veće probleme od već postojećih. Normalno je, da se ove primjedbe daju sa stanovišta poznavanja stvari i funkcionisanja sportskih subjekata u odbojkaškom sportu, mada smo uvjereni da većinu od podnijetih primjedbi (a time i problema) dijele i ostali sportski savezi u Crnoj Gori.

Generalno, mišljenja smo da su kriterijumi za osnivanje i djelatnost (obezbjedene prostorije za sjedište, obezbijeđen sportski objekat.....) sportskih organizacija jako pooštreni (što je sa stanovišta Ministarstva dobro), ali će dovesti do gašenja mnogih sportskih organizacija, prvenstveno klubova.

Konkretnе primjedbe se odnose na sledeće :

- Član 48 nacrta (stav 5 i 6)

''Sportska organizacija može angažovati samo lice koje ima VII 1 nivo obrazovanja iz oblasti društvenih ili humanističkih nauka za obavljanje poslova sekretara.

Sportska organizacija može imati jednog ili više direktora''

Uz podsjećanje da mnogobrojne sportske organizacije funkcionišu sa sposobnim sekretarima koji imaju srednju spremu, a shvatajući želju Ministarstva da se u rad sportskih organizacija uvede što je moguće više visoko obrazovanih ljudi, postavljamo pitanje :

zašto samo oblast društvenih ili humanističkih nauka. Ne postoji valjano obrazloženje za ovakvu odredbu i predlažemo da se uvrste sve stručne spreme kao i svaki stepen.

U stavu šest je stvarno naglašeno da sportska organizacija može imati jednog ili više sportskih direktora. Dobro je što je ostavljena alternativa (može), a ne i obaveza za sportskog direktora, jer bi obaveza značilo praktično "dupliranje" poslova koji se obavljaju.

-član 49 nacrta (stav 2)

Ovaj stav nacrta propisuje ko ne može biti predsjednik i član Upravnog odbora sportske organizacije.

Predlažemo brisanje kompletног stava dva ovog člana nacrta, a alternativno, njegovu znatnu redukciju odnosno smanjenje broja lica koji ne mogu obavljati navedene funkcije.

Obrazloženje (na konkretnom primjeru) :

Lokalna Samouprava ima namjeru da formira Odbojkaški klub. Iako se u kasnijim odredbama daje mogućnost uticaja i kontrole (ali samo finansiranja) lokalnih samouprava, ovdje se postavlja pitanje kako lokalna samouprava može da zaštitи svoj interes u sportskoj organizaciji osim preko "svojih" ljudi u organima sportske organizacije. Osnivanje znači i finansiranje (bar u jednom dijelu) i kako zaštitи svoj interes kod ovakve odredbe nacrta. Mišljenja smo da Lokalne Samouprave neće htjeti da formiraju klubove i finansiraju ih, a da se ne pitaju oko njihovog upravljanja.

Ili još jedan primjer mogućeg: uspješni biznismen je osnovao sportski klub i finansira ga u znatnoj mjeri. Želi da se politički aktivira (uđe u politiku) i mora da bira jedno ili drugo.

I na kraju da li je ovakva odredba suprotna određenim propisima koji regulišu pravo na rad i obavljanje djelatnosti.

-član 50 (stav 2 alineja jedan)

Ovaj član reguliše uslove koje mora ispunjavati Predsjednik sportske organizacije (propisuje najmanje VII 1 nivo kvalifikacije ili obrazovanja).

Pitanje : šta je opredijelilo Ministarstvo da propiše ove (dosta rigidne) uslove. Jer postoji veliki broj ljudi u Crnoj Gori koji su uspješni i dokazani biznismeni u svom poslu i koji bi mogli znatno pomoći sport (prvenstveno finansijski), a koji nemaju VII 1 nivo kvalifikacija ili obrazovanja.

-član 65 (stav dva tačka 2)

Stav nacrta koji reguliše transformaciju amaterskog sportskog kluba u profesionalni klub i propisuje "godišnji priliv sredstava u iznosu od 30.000,00 eura".

Mišljenja smo da je ovaj uslov (census) prenizak i da može destimulativno da djeluje na pojedina amaterske klubove. Primjera radi klub koji želi da učestvuje u nekom internacionalnom takmičenju (sportisti su uglavnom djaci, studenti i zaposleni, dakle radi se o amaterskom klubu) i ide na, recimo dva gostovanja, zajedno sa salom i opremom, već uveliko premašuje taj priliv sredstava od 30.000,00 eura (avionske karte, smještaj.....). I ako mora da se transformiše u profesionalni, jednostavno ne želi da se takmiči u tim takmičenjima koji mu doprinose "ispunjavanju" cenzusa od 30.000,00 eura.

Predlažemo znatno povećanje cenzusa (na 200.000,00 eura), jer će jedino tako određeni klubovi naći interes za dalje funkcionisanje. Napominjemo da su članovi ovih klubova pretežno đaci, studenti i zaposleni u drugim oblastima, a transformacijom bi bili prinuđeni na zaključenje ugovora sa njima, i time znatnog povećanja troškova.

-član 69

Ovaj član reguliše pitanje "stručnog ispita za rad u oblasti sporta".

Predlažemo brisanje ovog čitavog člana.

Ako se željelo, slično Zakonu o državnim službenicima i namještenicima, uvesti tzv "državni" ispit, postavljamo pitanje zbog čega se uvodi ovaj ispit za rad u oblasti sporta. Za službenike i namještenike je to nesporno jer su oni "direktni" korisnici sredstava budžeta, ali "sportski radnici" to nisu. Nije valjda sportska djelatnost toliko "komplikovana" da se osim prethodno navedenih uslova (VII 1 stepen obrazovanja) mora i dodatno polagati stručni ispit za rad u oblasti sporta. Biće vrlo interesantno, ukoliko ovaj nacrt prođe, koje će sve predmete trebati da polažu zaposleni kod ovog ispita, a da to bude vezano za "rad u oblasti sporta". Možete zamisliti kako će ova mjeru uticati na mnogobrojne ljude koji su vezani za sport i rade u njemu. Pa neće željeti da polažu ispit i time će im biti onemogućeno da rade ono što vole.

-član 74 (stav 3 i 4)

Ovaj član reguliše pitanje transfera (preciznije Ugovora o transferu kako ga naziva zakon) pa u stavu tri propisuje da je međunarodni transfer maloljetnog sportiste, zabranjen.

Ovo je neprihvatljivo i sa stanovišta samog ustava koji reguliše slobodu kretanja kao jedno od osnovnih ljudskih prava. Pozivanje na "posebne slučajeve utvrđene sportskim pravilima nadležnog međunarodnog saveza" nije dovoljno. Odbojkaški sport možda i najmanje ima ovaj problem sa maloljetnim sportistima, ali ni u kom slučaju ne želimo da onemogućimo maloljetne sportiste u ostvarivanju svojih želja i ambicija. Veliki je rizik da će ova odredba biti predmet ispitivanja ustavnosti i zakonitosti, a razumljiva je želja predлагаča da zaštitи crnogorski sport od eventualnog odliva mladih sportista. Konačno,

zar od odlaska u inostranstvo ne treba da profitira i sam crnogorski sport, jer se u pravilu odlazi u klubove i sredine koje su mnogo bolje organizovane i sa mnogo boljim uslovima.

Predlažemo brisanje ovog stava.

U sledećem stavu, predlagač čak zabranjuje i prelazak maloljetnog sportiste i u nacionalnim okvirima uz mogućnost da je isti dozvoljen, ako je odobren od nacionalnog sportskog saveza Zar nije ovo stvar samog Ugovora između zainteresovanih strana. Zašto se želi po svaku cijenu prebaciti odgovornost na nacionalne saveze, a kod generalne odredbe da je i nacionalni transfer maloljetnog sportiste zabranjen. I ponovo, rizik za ispitivanje ustavnosti i zakonitosti ove odredbe.

Predlažemo brisanje ove odredbe.

-član 82 (stav jedan)

Ovaj stav propisuje obavezu sportskih organizacija da u roku od 30 dana od dana isteka finansijske godine izrade izvještaj o finansijskom poslovanju.

Postavlja se pitanje zašto bi sportske organizacije bile ''diskriminisane'' u odnosu na druge pravne subjekte. Nacrt zakona propisuje da se profesionalni klubovi moraju registrovati kod CRPS-a, a obaveza sa sve subjekte registrovane kod Poreske uprave – CRPS-a , za izradu i predaju izvještaja (bilansa stanja i bilansa uspjeha) je, na osnovu Zakona o računovodstvu i Zakona o porezu na dohodak pravnih lica, 31.03. naredne godine za prošlu godinu.

Predlažemo i taj rok u samom zakonu o sportu.

-član 120 (stav devet)

Ovaj član u cijelosti reguliše pitanje finansiranja (preciznije sufinansiranja kako ga naziva predlagač)

Koliko mi shvatamo, sportski klubovi se mogu sufinansirati samo iz budžeta lokalnih samouprava uz prijavu na konkurs koji raspisuje lokalna samouprava, uz protek od godinu dana od dana osnivanja i uz predaju programa u trajanju od godinu dana. E sada postavlja se pitanje kako, recimo sportski klub, zna da će u tekućoj godini ostvariti rezultat koji mu omogućava izlaz u evropsko takmičenje da bi to predvidio u programu, ali se postavlja pitanje stava devet koji propisuje da će Komisija za dodjelu sredstava, na osnovu predloženog plana, odlučiti koji će se troškovi i kojim iznosom sufinansirati iz budžeta, a sve ako visina odobrenih sredstava nije ista sa sredstvima iz plana.

Kako neko iz lokalne samouprave (koji se sastaje samo dva ili max tri puta godišnje) i koji o aktivnostima kluba se informiše samo iz sredstava informisanja, zna koje je aktivnost kluba koju treba sufinansirati iz budžeta? Odgovor je nikako.

Zato predlažemo brisanje ovog stava. Pa koliko lokalna samouprava dodijeli sredstava, ljudi u klubovima, koji "žive" sa problemima kluba da odlučuju šta je prioritet za sam klub.

-član 121

Smatramo da je postojeće rješenje iz Zakona o sportu bolje od predloženog jer predviđe mogućnost dodatnog finansiranja za međunarodna takmičenja. Ovo zbog toga što sportski savezi vrlo često ne znaju da će biti organizatori nekog međunarodnog takmičenja (slučajevi kada međunarodni savezi prosto nametnu organizaciju, a savez ipak pronađu svoj interes za organizaciju – dobra generacija određenog godišta) i ne mogu to predvidjeti u svojim planovima za sufinansiranje.

Zato predlažemo zadržavanje postojeće odredbe o mogućnosti dodatnog finansiranja u slučaju organizovanja međunarodnih takmičenja u Crnoj Gori.

-član 123

Propisuje da se ulaganja u razvoj sporta priznaju kao troškovi u skladu sa zakonom kojim se uređuju porezi. Ako je to tako, onda ili treba usaglasiti ovaj član sa postojećim propisima (ako se želi pospješiti ulaganje u sport) ili napisat da se kao troškovi priznaju 3,5% od ukupnog prihoda pravnog lica da se nebi stvarala zabuna. Čisto tehnička primjedba, jer nacrt upućuje na odgovarajući zakon, ali bi bilo bolje konkretizovati sam procenat.

-član 131

Gornju visinu kazne treba smanjiti i to drastično. Priznajući da je strah od represije jedino moguće rješenje za disciplinovanje pojedinih sportskih subjekata, ipak smo mišljenja da je sama mogućnost izricanja kazne od 20.000,00 eura previsoka i da bi eventualno dovelo do gašenja određenih klubova.

-član 137

Član koji reguliše preregistraciju sportskih organizacija i određuje rok od četiri mjeseca. Mišljenja smo da je rok prekratak (uostalom u postojećem zakonu je dvije godine). Imajući u vidu sve aktivnosti koje moraju sprovesti sportske organizacije, posebno klubovi; oko pronalaženja sjedišta, zaključivanja određenih ugovora, obezbjeđivanja sredstava za finansiranje.... mišljenja smo da ovaj rok treba biti produžen na minimum godinu dana.

O pojedinim konkretnim primjedbama kao što je način sastavljanja raznih komisija i slično nismo htjeli da pišemo jer smo svjesni da ne možemo uticati na to. Kao da je opšti utisak da se željelo izvršiti određena decentralizacija o odlučivanju u sportu, a ustvari se preko sastavljanja komisija postiže puna centralizacija. No o tome treba da misli sam

predlagač i to nije od uticaja na rad ovog saveza posebno, već će dijeliti sudbinu svih ostalih saveza.

Nadamo se da ćete pravilno razumjeti ove naše primjedbe kao isključivu želju da unaprijedimo neka rješenja iz samog nacrta i da ćete ove primjedbe uzeti u razmatranje i odlučiti o njima, a ne sumnjamo da ćete to uraditi sa energijom i voljom koje same primjedbe zaslužuju.

S poštovanjem,

Predsjednik OSCG
Cvetko Pajković